

SZERKESZTŐI HÍRDA

Belmagyar-utca 57-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona.
Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adának vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy cztimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyiltéri cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Kálnoky gróf külügyminiszter
és báró Atzél Béla.

— Párbeszéd a nemzeti Casinóban —

Budapest, május 7.

Gróf Kálnoky Gusztáv külügyminiszter szombat este a Nemzeti Casinóban több órán át időzött; ezen időnek nagy részét a báró Atzél Bélával folytatott párbeszéd töltötte be. E párbeszéd, mely korunkint heves vita jellegét vette föl s melynek több tanuja is volt, ma már közbeszéd tárgya nemcsak kaszinói, hanem politikai körökben is. A párbeszédet maga gróf Kálnoky külügyminiszter kezdeményezte, midőn diplomatikus modorban bár, de elég érthetőleg, gyöngéd szemrehányásokat tett báró Atzél Bélának a szabadelvű párt kebelében létező szakadás miatt, melyért nagyrészt báró Atzél Bélát okolta. E szemrehányásokra báró Atzél Béla nemcsak teljes őszinteséggel, hanem azokatlan energiával is felelt s külügyminiszternek szemtől-szembe olyan igazságokat mondott, minőket udvari emberek még nem igen hallottak sem Bécsben, sem Budapesten. A nagyérdemű párbeszéd, megbízható információk szerint, következőleg folyt le:

Kálnoky. Sajnálatos tapasztalom, hogy a szabadelvű pártban egy idő óta a szakadás tünetei merülnek föl s ebben, úgy látszik, a báró urnak jelentékeny szerepe van. Ez rám nézve annál sajnálatosabb, mert szoh, hogy a külpolitika szilárd alapokon vezethessék, feltétlenül szükséges, hogy Magyarországon egy erős, egységes kormány-párt legyen.

Atzél. Hogy a magyarországi kormány-pártban a szakadás tünetei jelentkezzenek, az tévedés. Mindössze arról van szó, hogy a Tisza-frakció, melynek önző működése újabb időben minden bajoknak legfőbb forrását képezi, leszorításra az illetéktelenül bitorolt cselekvés teréről.

Wekerle iránt a párt összes elemei teljes bizalommal viseltettek és viseltetnek ma is. Mindössze arról van szó tehát, hogy a parlamenti élet működése a maga tisztaságába visszaállítsa és minden illetéktelen befolyástól megtisztítsa. Ezen akcióban igen részt vettem s részt fogok venni a jövőben is, mindaddig, míg az ország szerte elharapódzott korrupció kiirtva nem lesz. Ez pedig erős meggyőződés szerint akkor fog bekövetkezni, ha a szabadelvű párt és a nemzeti párt egymással egyesülvén, Wekerle és Apponyi egy kormányban fogják vezetni az ország ügyeit.

Kálnoky. A korrupció indokai igen gyakran nem az emberekben, hanem a viszonyokban rejlenek. Annak kiirtásáról beszélni tehát sokkal könnyebb, mint azt tényleg végre is hajtani.

Atzél. Exczellenziának ezen szavai is megerősítik azt a hitet bennem, hogy Bécsben régi szokás szerint ma sem kérdik, hogy Magyarországon milyen erkölcsi alapokon nyugszik a kormányrendszer; s hogy az mennyire mozdítja elő a közérdeket, hanem csak arra fektetnek súlyt, hogy minél szerivelőbb és engedelmesebb legyen a kormány-párti többség. Pedig ez a felfogás nemcsak Magyarország szorosabb belügyeire káros, de a külpolitika szempontjából is helytelen, mert hatályos politikát csak önálló, önértékes és független férfiakból álló párt és a politikai tisztességre támaszkodó kormányrendszer segítségével lehet folytatni.

Kálnoky. A korrupción kívül más bajok is vannak Magyarországon. Hiszen önök legújabb időben valószínű versenyfutást (Wettrennen) rendeznek a Kossuth kultuszban.

Atzél. Ez üres képzelődés és Tisza-manóver, ki kormányzásának utolsó idejében a Kossuth-örök falrafestésével igyekezett magát fentartani, ezzel rémítgetve Bécsben. A Kossuth-

kultusz nem politikai kérdés. Kossuth előttünk egy mithoszi alak, nemcsak nagy multja miatt, hanem azért is, mivel negyvenhárom év óta nem lépett hazai földre. Kossuthban a nemzet a 48-iki intézmények nagy alkotóját tiszteli, aki nemcsak reformokat adott az országnak, hanem ébren is tudta tartani a nemzet önértéket. Ezt a magyar nemzet sohasem felejtetheti el, a minthogy nagy történelmi tényeket nem is lehet egyetlen tollvonással megsemmisíteni. Részemről nem mernék a tükörbe nézni az arczipurlástól, ha Kossuthnak ezen érdemeit elfelejteném. Eanyi az egész! — A többi mind a kormányférfiak ügytelensége és önző intrigája okozta. Mert minél inkább akarták ebben az ártatlan kegyeletben korlátozni a nemzetet, annál nagyobb lett a reakció. Legközelebb is egy élelmes színház-igazgató tele házakat akarván csinálni, kihirdette, hogy — egy különben — közepeszerű operettben egy Kossuth-kuplé is előfordul, de azt a rendőség betiltotta. Erre a hírre nagy publikum rohant a színházba és követelte a Kossuth-kuplét. Követelte első nap, követelte a második napon, s mikor látta, hogy a rendőség nem tiltja be, a harmadik nap már nem követelte. Sebből ismilyen nagy dolgot csináltak! mennyire felfújták. Pedig nem volt más, mint ügyes spekuláció. De kik fújták fel? Azok, akik mindig arajátszottak, hogy titokban a szélsőbalt erősítsék, mert attól nem féltették a hatalmat, — s ugyanakkor Bécsben nagy érdemeiket kovácsoltak maguknak abból, hogy nekik a szélsőségekkel és a forradalmi elemekkel kell küzdeniök. Pedig Magyarországon senki se gondol forradalomra, maga a szélsőbalt sem, mely éppen úgy a kormányra akar jutni, mint a többi párt. Nem gondol Magyarországon forradalomra senki, s ne hagyják magukat Bécsben felültetni azok által, a kik ilyeneket beszélnek. Magyarország jól ismeri helyzetét, jól tudja milyen ellenségekkel kell megküzdenie, s jól tudja, hogy abban a harcban, melyet a szláv törékekekkel szemben fel kell vennie, Ausztriára és a dynasziára szüksége van és hogy az elszakadás nemcsak érdekében nem áll, de a legnagyobb ostobaság lenne. De azért másfelől sem Bécsnek, sem Ausztriának alárendeltje lenni nem akar. Mert mi önálló állam vagyunk, mi nem vagyunk meghódított provincia, mi nem állunk az osztrák tartományokkal egy szívon, hanem a mi jogainkat szerződéseken alapuló törvények védelmezik, s ha államiságunkat követeljük, nem lépünk a forradalom terére.

Kálnoky. Hát azok a folytonos demonstrációk a báró ur mellett beszélnek, melyek a 49-es tendenciákat napról-napra erősítik?

Atzél. Micsoda demonstrációk? Talán a budavári honvéd-szobor? Hát igen, én oda diszmagyarba fogok elmenni és többen fognak innen eljönni velem, de nem ám azért, hogy 49-es eszmék mellett demontsráljunk, hanem hogy igazi nemzeti hőseinket megtisztítsuk épen úgy, mint az osztrákok megtisztították Radeckyt stb. És nagy hibát fognak elkövetni Bécsben, ha a magyar kormánytól azt kívánják, hogy távol tartsa magát a honvéd-szobor ünnepélyétől. Önök fognak ezzel a kormányának legtöbbet ártani, s önök fognak igazán a szélsőségek malmára hajtani a vizet, mert a szélső elemek újjal mutatnak rá a magyar kormányra, melynek nem volt bátorsága egy nemzeti ünnepen megjelenni és ennek az lesz az eredménye, hogy a nép előtt egyedül és kizárólag ők fognak tűndöklölni, mint valódi és igaz hazafiak.

Kálnoky. Ebbe nekem nincs semmi beleszólásom. Ez egészen belügyi, s erre nézve Wekerlének kell előterjesztést tenni a koronának.

Atzél. De abban lehet Excel-

lenciának szava és befolyása, hogy ne folyhasson tovább Bécsben az a rendszeres árulkodás, rágalmozás, gyanúsítás, a melylyel a Tisza frakció mindenkit lejár, befeketi, a ki utjában áll, vagy a kitől még elvesztett hatalmát is félti. A hogy Apponyit Bécsben befekítették, minden fogalmat felül mul; nemcsak mint közönséges demagógot és forradalmárt tüntetik fel, hanem jóformán a magyar betyárismus képviselőjét is benne látják már a leghevesebben személyesítve. És mindez történik azoknak kedvéért, a kik még az ország és a felekezetek békéjét sem sajnálják a saját hatalmi önzésüknek feláldozni, a kik tíz nappal a Tisza kormány bukása előtt beleugratják Csákyt, hogy az elkeresztelési rendeletet kiadja, hadd lássa a király, milyen bajok támadnak, ha nem Tisza Kálmán uralkodik Magyarországon.

Kálnoky. S a báró ur meg tudná mondani, hogy Apponyi mit akar?

Atzél. Erre nem én vagyok illetékes; de ha Exczellenziád érdeklődik ez iránt, Apponyitól bizonyára megtudhatni. De Apponyit az udvarhoz még sohasem hívták, pedig elég kormányválságot megért már, mint az ellenzék vezére, akit pedig parlamentáris gyakorlat szerint válságos időben mindig szokás meghívni kihallgatásra. De ez eddigél sohasem történt, mert azoknak szavára hallgattak, akik Magyarországon a szélsőségeket taktikából, fokról-fokra erőhöz segítették; akik a felekezeti viszályokat felbujtatták, akik a korrupció rendszerét megalapították — s ha én mindezek ellen küzdöttem és küzdök: ezzel nem a szakadást akarom a szabadelvű pártban, hanem a kormánypárt oly irányú és mérvű átalakítását, illetőleg megtisztítását, mely ne csak számbeli többséget, hanem valószínű erkölcsi erőt és támaszt nyújthasson egy a bel-, mint a külpolitikának; egy a nemzetnek, mint a koronának egyaránt. Ez a politika semmi tekintetben sem irányul Wekerle ellen, akit mindnyájan tisztelünk, szeretünk; sőt elhíhet Exczellenziád, hogy ha Wekerle személye nem kötne bennünket össze: már régen szét szakadt volna a kormánypárt, mert nemcsak én, de mások is számosan ki léptünk volna belőle hónapok előtt.

Kálnoky. De elvégre is, ha ez így megy tovább, meggondolták-e, hogy hová fog ez vezetni?

Atzél. Meggondoltuk s azt akarjuk, hogy mielőbb egy olyan erős és egységes kormánypárt alakulására vessen, melyben mindazok a tehetséges és kifogástalan elemek együtt legyenek, melyek kezét fogva, megtisztítsák az országot a korrupciónól és a békés fejlődést biztosíthassák egy a politikai, mint a felekezeti téren. — Mindaddig, míg ez meg nem történik, nem lesz nyugalom sem az országban, sem a parlamentben s következésképp a szabadelvű pártban sem. De ez éppen nem baj. Az volna baj, ha a tespedés a néma bomlás tovább is tartana.

Gróf Kálnoky Gusztáv külügyminiszter csak éjjél után 1 órakor távozott el a nemzeti kaszinóból.

Katholikus főrendi értekezlet. Eszterházy Miklós Mórész gróf palotájában — mint értesültünk — szombat délután 4 órakor a kath. főrendek bizalmas értekezletet tartottak. Jelen voltak: Szapáry Géza és László grófok, Csekonics Endre gróf, Károlyi Sándor gr., Szapáry István gróf és még számosan. Az értekezlet a jelen egyházpolitikai helyzetet foglalkozott s abban állapodott meg, hogy a főrendiházi budget-vita rendezését a kath. főpapi karnak engedni át. Kapcsolatban megjegyezhetjük, hogy ő felsége a király a katholikus főrendeket: Zichy Nándor, Eszterházy Miklós Mórész, Szapáry Géza és Szapáry László grófokat különös kitüntetéssel fogadta audiencián s veltük, a kik

egyenként a nem testületileg tiszteltettek, szokatlanul sokáig elbeszélgettek. A kath. főrendek a királyi kegy e szívélyes nyilvannalását biztatók jelnek tekintik jövő akciójukra nézve, amelynek nyilvánvaló célja: egy katholikus jellegű konzervatív párt megalakítása.

Politikai hírek.

A delegációk egybehívása. A félhivatalos „Pol. Kor.” is megerősíti azt a hírt, hogy a delegációk május 25-ikén fognak Bécsben összejönni. A király május 27-ikén fogja a delegációkat trónbeszéddel ünnepélyesen megnyitni.

A függetlenségi párt pénteken délután tartott értekezletén a képviselőház hivatalai számára alkotandó szolgálati szabályzat javaslatát tárgyalta. Az előadók több kifogást tettek ellene a képviselőház függetlensége és a nyilvánosság szempontjából. Az értekezlet kimondotta, hogy a párt általánosságban sem fogadja el a javaslatot. A párt szombatán d. u. tartott értekezletén a summás eljárásról szóló törvényjavaslatot vett tárgyalás alá.

Uj főispán. Alsó-Fejérmegye főispáni székhelyén legközelebb változás áll be. Kemény Kálmán báró főispán ugyanis megváltik az állásától és helyébe még e hónap folyamán Zeyk Dániel orsz. képviselő fog kinevezetni. Kemény báró, — mint a „M. H.” jelenti — továbbra is megmarad Maros-Tordamegye élén.

Megbukott katonai törvény.

Berlin máj. 6

Ma dől el a német katonai javaslat sorsa: elvetették. Ez előrelátható volt és nem is kellett nagy meglepetést, inkább feltűnik az, hogy már ma ejtették meg a szavazást. Sokan azt hiték, hogy a jövő héten kerül szavazásra a dolog, mert még nagyon sok szóvok volt feljegyezve, akik beszélni akartak, nem, hogy fejtegetéseikkel a kérdést jobban megvilágítsák, hanem, hogy az új választásoknál választóik előtt igazolva legyenek.

A mai gyűlésen a katonai nyugdíj-törvény-novellát valamennyi átváltozásban elfogadták. Ezután folytatták a katonai törvényjavaslat második tárgyalását. Helldorff azt mondja, hogy örülhetünk, hogy a mostani helyzetben a birodalom élén ily szakértő birodalmi kancellár áll. (Igen jól!) A folytonos katonai követelések a politikai viszonyok megszüntetése konzekvenciáit képeztek. A jelenlegi javaslat magva az offenzív erő emelésében és a mozgósítás gyorsításában fekszik. Ha a javaslatot elfogadják, Franciaország nem érhet el többé minket (Tetszés). Bismarck neve a birodalom eszméjének megtestesítését jelenti. Valóban Bismarckhoz illő volt, hogy a birodalmi kancellár a javaslatot védelmezte. (Helyeslés.) Ezt Dél-Németországban megfogják érteni az örömről Párisban a fellett, hogy a javaslatot elvetik, a francziák által az elzásziakra gyakorolt nyomás, hogy ideutaztak a javaslat ellen szavazni, mindez eléggé érthető. Az erőlyességek meg kellene tanítani az elzásziakat, hogy saját érdektükben a javaslat mellett szavazzanak.

Délután fél háromkor a konzervatív halasztási indítványt terjesztették elő melyet azonban elvetettek; a centrum a vita bezárását indítványozta, amit el is fogadtak. A kormány javaslatát valamennyi szavazattal, a konzervatívok ellenében elvetették. Ezután a név szerinti szavazás kezdődött Huene javaslatára. A 374 jelenlevő képviselő közül 210 az indítvány mellett, 162 ellene szavazott.

A birodalmi kancellár nyomban felolvasta a császári üzenetet mely a birodalmi gyűlést feloszlatta.

A szavazás nagy izgatottság közt folyt le mert az sokaknak meglepetésére már ma ment végbe.

A Reichsanzeiger közzéteszi a rendeletet, mely a birodalmi gyűlési új választásokat június 15-ére tűzte ki.

London, május 6.

A Daily Chronicle a német politikai helyzetről cikkezvén, azt írja, hogy az új választások jelentik a korona és a német nemzet közötti kitört konfliktust.

Páris, május 6.

Develle külügyminiszter a képviselőház ülése alatt kapta meg Berlinből a katonai javaslat elvetéséről szóló táviratot. A hír, mely gyorsan terjedt el a képviselők közt, nagy hatást tett és leleplezetlen örömet okozott.

Az ezredéves kiállítás.

Budapest, május 6.

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás köznevelődési csoport bizottsága, mely az irodalom és a sajtó termékeit, a tudományos és köznevelődési intézetek s egyetemek működését és a statisztikát öleli fel, tegnap május 4-én tartott alakuló ülést. Gróf Teleky Géza elnök üdvözölte a nagyszámú megjelent tagokat. A bizottság három alcsoportot alakított és megválasztotta ezek elnökségét.

Az I. alcsoport fel fogja tüntetni a hazai irodalom tevékenységét, ideértve a tudományos és a köznevelődési intézetek és egyetemek működését; ennek alelnökei: Jókai Mór és Suly Kálmán, előadók: ifj. Ábrányi Kornél, dr. Erdődi Béla és Hoffman Alfréd; jegyzői: dr. Váradi Antal, Fekete József és Ráth Gyula.

A II. alcsoportban, melynek tárgyát az időszaki sajtó képezi, alelnökök: Rákosi Jenő, Bródi Zsigmond, előadók: Gajári Ödön, dr. Mandelló Károly, jegyzők: dr. Acsády Ignác, Hevesi József.

A III. alcsoport statisztikai munkálataiban fogja ábrázolni Magyarország köznevelődési és köztársasági fejlődését és jelen állapotát; ennek alelnökei: dr. Láng Lajos és dr. Jekelfalussy József; előadók: Körösi József, dr. Földes Béla és dr. Vargha Gyula; jegyzői: dr. Ráth Zoltán és Vízkei Antal az országos — és dr. Thirring Gusztáv a fővárosi statisztikai hivatal részéről.

A bizottság az itt megnevezetteket megbizta, hogy gróf Teleky Géza elnöke alatt ad hoc bizottságok alakulván, dolgozzák ki a részletes működési programot és e célból e hó 8-án délután hat órakor tartsanak gyűlést.

Thaly Kálmán fölszólalása folytán Németh Imre kiállítási igazgató előadta, hogy a „jelenkori” kiállítás mindegyik csoportja rendezhet majd retrospektív osztályt és a kiállítás központi képei fognak arról gondoskodni, hogy a kései eltérő nézeteit, melyek egyes régibb tárgyak hovatartozása iránt akár a jelenkori és a történelmi fősoportok, akár pedig az egyes jelenkori csoportok közt fölmerülhetnek, közös tanácskozáskor után összeegyeztessék. A bizottság ezek után kiigéztette magát több más szakférfival.

Kozákok lázadása.

Komoly természetű híreket hoz egy londoni telegram a doni kozákok tartományából. A krivianszky-i kerület kozákjai fegyveresen fellázadtak a kormány ellen s mint-hogy a kozákok gyakorlati katonák és a törvények értelmében házuknál szabad fegyvereket tartaniok, a kozák rebellió igen komoly ügy, mely eltér a gyakori parasztlázadásoktól.

A doni kozákok főparancsnoka, Martinov generális, április 17-én ukázt bocsátott ki, mely a következő passzust foglalja magában:

— A krivianszky-i kerület, ugylátszik, elfelejtette, hogy makacs ellenállásuk nem fog jó eredményre vezetni. A kormány elég erővel rendelkezik, hogy a legerőszakosabb lázadást is elnyomja. Ugylátszik, elfelejtették azt is, hogy a végleges megsemmisítés veszélyének tessék ki magukat.

Hogy e fenyegetésnek érvényt szerezzenek, két ezredet küldtek a lázadók ellen, a kik a helyett, hogy kegyelemre magadták volna magukat, mint azt hasonló esetben a fegyvertelen parasztek tették, megtámadták a katonaságot és teljesen leverték őket.

E tény a hivatalos sajtó is elismeri és így a zavargások természete veszélyesebb, mint azt a Martinov-féle ukász feltűnteti.

A mi a lázadás okát illeti, még nincs róla biztos hír. Az ukász a nép tudatlanságának és babonájának tulajdonítja. A vidéken ugyanis marhavész tört ki és a közigazgatási hatóságok szigorú szabályokkal rendezték az állatok levágását.

A kozákok e szabályoknak ellenszaggáltak és tulajdonuk védelmére fegyvert ragadtak. Egy karkovi levele azonban azt állítja, hogy a kozákok nem oly ostobák, mert jól tudták, hogy az elkövetett marhavészért kárpótlást kapnak és így jogaikban nem szenvednek sérelmet.

Tény az, hogy bizonyos idő óta lapangó elégtelenség terjedt el és az egészségügyi tisztviselők visszaélései csak jelt adtak a kitörésre.

A kozákok és a katonaság közötti összeütközés valószínűsége csata volt, melyben a kozákok 27 tisztet öltek meg.

Egy újabb tudósítás szerint a kozákok két ezredet egészen töltrettek, egy kapitányt és 14 tisztet megöltek. Az elesett kozákok száma eddig ismeretlen.

A novocserkasszki kozákok megtámadták az engedelmességet és az oreburgi kozákok parancsnoka kijelentette, hogy ő nem felel ezért. Az utóbbi napokban négy gyalogezredet mozgósítottak ellentük, de az eredmény még bizonytalan.

Az udvari ceremóniák.

Pázmány Dénes a képviselőház szombati ülésén igen helyesen emelte ki interpellációjában, hogy az udvari kihallgatások alkalmával a képviselő nem részeseinek abban a regdában, mely őket a népszuverenitás alkotmányos elvénél fogva megilleti.

Pázmány interpellációjára több oly körülmény adott okot, a mely képviselői körökben kellemetlen benyomást tett; így többek közt az is, hogy gróf Andrássy Tivadar, aki mint a képviselőház elnöke jelentkezett kihallgatásra, a sorrendben egészen hátra tétetett, s hogy Lányai Leonák, a ki mint képviselő iratta be magát kihallgatásra, azt a fővilágosítást adták, hogy ha mint a kereskedelmi kamara elnöke iratkozik be, hamarabb juthatott volna a király elébe. Pázmány interpellációjára Wekerle miniszterelnök azt a kijelentést tette, hogy nincs beavatva az udvari ceremóniák ismeretébe. Ez a nyilatkozat feltűnést keltett és ugyanakkor az abban nyilvánuló őszinteség még az ellenzékre is jó benyomást tett.

A mi azonban a miniszterelnök nyilatkozatát illeti, az alig lehetett más, mint az udvari ceremóniákat sok esetben a maguk az udvari hivatalnokok sem ismerik eléggé s nem egyszer fordulnak elő olyan komplikációk, hogy maga a főudvarmester is a külügyminiszterhez, mint a császári ház miniszteréhez fordul, hogy attól kérjen utbaigazítást. Voltak olyan esetek is, hogy bizonyos komplikációkat maga a külügyminiszter sem tudott eldönteni s így többek közt ma is eldöntetlen kérdés, hogy bizonyos körülmények között, ha udvari ebédre meghívatik, vagy kihallgatásra jelentkeznek egy tábornok, a ki nem kamarás és egy főhadnagy, a ki kamarás, hogy melyik ül, vagy melyik becsatlatik be előbb.

S tudvalevőleg midőn Rudolf trónörökös meghalt, a trónörökös özvegyének udvari pozíciójára nézve oly komplikációk merültek fel a ceremóniák szempontjából, hogy külön intézkedést kellett hozni az összehívások elkerülése végett.

Mind ezek világosan arra vallanak, hogy a rendezés szüksége ezen a téren is akut lett, s hogy az alkotmányos és modern szempontok és az elavult udvari ceremóniák közötti összhang helyreállítása egyike a sürgős feladatoknak.

Berecz Edét elfogták.

Budapest május 6.

Berecz Antalnak a leszámítoló-bank tolvaj tisztviselőjének, a bűnben részes testvérét is hamar utólrta a sors: ma délelőtt Pólában, a hadi kikötő városban elfogták. A lopott pénzből 10.000 forintot találtak nála. Az elfogatásról először a leszámítolóbank értesült, melyhez d. u. 2 órakor a következő telegramm érkezett:

Eskompte-bank, Budapest. Eduard Berecz wurde durch Gemeindevache angehalten, bei ihm ungefahr 10.000 Gulden vorgefunden. Bezirkshauptmannschaft.

A mi magyarul így hangzik: Leszámitoló-bank, Budapest. Berecz Edét ma a községi rendőrség letartóztatta.

ta, nála körülbelül 10.000 frtot találtak. Kerületi kapitányság.

A gyors elfogatás nagy részt a károsult pénzintézet gyors intézkedésének köszönhető. Walkó Lajos igazgató az első hírekre leküldte a banknak egy Müller nevű tisztviselőjét, hogy nyomozza a sikasztó testvérét.

Müller Divaccsában, hová az első nyom vezetett, a kalandtól megtudta, hogy Berecz Ede Herpeljébe váltott jegyet, úgy, hogy már jóformán csak két helyen, Triesztben és Pólában kellett kutatnia. Triesztben nem akadt semmi gyanus jelle, bár a révkapitányaság a legnagyobb előzékenységgel fogadta. (Egy Indiába készült hajót nyitl tengeren állított meg, hogy csónakon utána mehesse és kikutassák.) Pólában az összes helyi lapokban feltűnő módon hirdettette a bank Berecz Ede személyleírását s az elszakasztott összeget. Azonkívül Müller egy Heinzl Marcel nevű emberre is akadt, a ki két évig együtt szolgált Berecz-czel a tengerészetnél s így jól ismerte, most, ugylát-szik ennek az embernek a révén került a feltűnő külsejű bűntárs burokra. — Az elszakasztott pénzből eddig megvan 28.000 frt, ellenben 21.000 még hiányzik. A rendőrségnek, mint értesültünk, alapos a gyanuja, hogy ez az összeg csakugyan itt maradt Budapesten, még pedig asszonykézben.

Pólából a következő táviratot kaptuk:

„Ma délelőtt tíz órakor egy városi rendőrt letartóztattak egy gyanus idegen embert, náha ruhája kevésse felelt meg a keresett Berecz Edének. A rendőrt elvezette a letartóztatott egyént a rendőri hivatalba, hol maga rendőrfő azonnal hozzálátott kihallgatásához. A gyanus fiatalember a hozzá intézett kérdésekre azt válaszolta, hogy Destini Antalnak hívják és Finnéből érkezett Pólába. A rendőrfő kérdésére, hogy mivel képes azonoságát igazolni, az idegen azt válaszolta, hogy igazoló okmányai nincsenek nála. A rendőrfő elhozatta a vendéglőből a fiatal ember bördőndjét. A bördőndben egy leragasztott levélborítékot s ebben a borítékban 8 darab ezres és husz darab száz bankjegyet találtak. A fiatal ember birtokában volt továbbá harminczkét darab arany és 19 frt készpénzben; ezt a pénzt is bírói letétbe helyezték. A letartóztatott fiatalembert még ma átadták a törvényszéknek.

A kíváncsi rendőrfelügyelő.

A „J. N.” írja:

Fáy Ábrahám városi rendőrfelügyelő Kolozsvárról a napokban egész váratlanul megjelent Választon Montbach Sándorné titkáránál, Nagy Albertnél. A rendőrfelügyelő ur mindjárt látogatása elején — a nélkül, hogy valakinek eszébe jutott volna ilyesmit kérdezni tőle, — sietett kijelenteni, hogy a lejtávolabbról sem hivatalos dologban jár.

Ezután azt a lakonikus kérdést intézte a titkárhoz, vajjon itthon volt-e április 8-ikán? Neki ugyanis, mondta el ezután a rendőrfelügyelő komoly képpel, valami lóvásárlási póre akadt egy kepeczczel s ez a kepecz a pörben olyasforma állítást kockáztatott meg, hogy ő — már mint a kepecz —

április 8-ikán többször kereste Nagy Albert titkár urat Választon, az uradalmi irodában de egyetlenegy izben sem sikerült megtalálnia.

A rendőrfelügyelő, miután ezt így szépen és feltűnő értelmesen előadta, arra kérte Montbach Sándorné urnó titkárát, hogy „szívességgel” állítsa ki neki egy oly értelemű nyilatkozatot, mely szerint április 8-ikán (ez a kelet jól megfigyelendő!) a titkár ur egész nap folytonosan az irodában volt, s a ki se mozdult belőle. Ez a különös história szöveget tűtött a titkár fejébe, különösen azért, mert a rendőrfelügyelő, „a ki nem hivatalosan” járt Választon, éppen arról a napról kért tőle egy „alibi”-nyilatkozatot, a mely napon a Bokross-Klebsberg-féle sikasztási-ügyben Bodor vizsgáló bíró Választon volt s azt a bizonyos ominoos jegyzőkönyvet felvette, melynek tökéletességét Nagy titkár ur ellenőrző jegyzetei olyan különös világításba helyezték.

A titkár ezt a nyilatkozatot nem volt hajlandó kiállítani, mi a nem hivatalos küldetésben járó kíváncsi rendőrfelügyelő bizonyos rapozdikus ugrással azt a kérdést intézte Montbachné urnó titkárához:

„Nem voltak-e az említett napon vendégek Választon?”

„De bizony voltak, — felelte Nagy titkár — és pedig Bodor vizsgálóbíró ur — s én éppen ott voltam elfoglalva.”

Erre a kíváncsi rendőrfelügyelő kíváncsisága rögtön ki volt elégítve és rövidesen ajánlva magát, eltávozott. De csak egy időre. Mert a titkár urnak azután azt a jelentést tette Kalmanovits választói kormasor, hogy Fáy rendőrfelügyelő ur április 8-ikát illetőleg a faluban és nála különös érdeklődéssel tudakozódott, s dacára „nem hivatalos küldetésének”, élénken kérdészködött a felől, hogy az említett napon kik és miért jártak a kastélyban?

A rendőrfelügyelő ezután visszatért a kastélyba, megmutattatta magának a kastély összes szobáit s különösen azt a tapéta-ajtót nézegette nagy figyelemmel, a mely annak idején Bodor vizsgáló bíró és Montbach Sándorné a Pesti-Napló-ban is közölt felebebesz írásakor szomszéd-szobájában levő Nagy Albert titkártól és a többi jelenlevőktől elválasztotta volt.

Ha már most mindezeket a Bokross-Klebsberg-ügy jelenlegi állásával egybevetjük, önkénytelenül is az a kérdés támad az emberben: mit kerestett a kolozsvári rendőrfelügyelő Választon, s ha igaz, hogy „nem hivatalos küldetésben járt”, miért érdeklődött annyira a tapéta-ajtók iránt, mert hiszen a választói kastély, melyben boldogult báró Bánffy Ádám remekei, építészeti és maijokia-disztárgyai vannak, csak nyujthattott más, érdekesebb látnivalókat is egy tapéta-ajtónál. Így például, hogy csak egyet említsünk: az atrium a maga remek fadiszitményeivel, mégis csak méltóbb a megbámulásra, mint egy egyszerű tapéta-ajtó?

Azután meg az a csodás véletlen az április 8-ikával, a mely nap olyan fontos szerepet játszik a Bokross-Klebsberg-ügyben. De majd csak kiválglik talán legközelebb, hogy mi volt a „nem hivatalos rendőri szemlének” a jelentősége!

Kolozsvár könyvtáraitól.

„Másképpen közönyvünk közül csak tizenegy oly nyilvános könyvtárunk van, mely könnyen hozzáférhető.”

Egy cikket írtam abból az alkalomból, hogy Kudora Károly, most megjelent szakművében a főt idézettekkel mondta. Kifejtettem azt a senki által sem tagadható, köz tudatban levő tényt, hogy Kolozsvárt a három főtanoda könyvtára nem nyilvános, a mennyiben, bár, a ki utánajár, kaphat könyvet belőlük, de nincsenek nyitva bárki számára, bizonyos, meghatározott időben. Megjegyeztem, hogy az általam ismeretesebb két könyvtár, az unitárius és református kollégiumi könyvtár nincs még rendezve.

Egy másik cikkelyemben leírtam a katolikus főgimnázium könyvtárát, mely rendezve van. Nyomban erre az unitárius kollégium könyvtárának védelmére, álnév alatt, gunyolódással tele s az ügyöz nem méltó, tárgyilagosságtól tiszta feleletet kaptam. — Siettem válaszolni, hogy távol áll felszólalásomtól minden személyes oldal, czélom csupán az volt: kifejezést adni annak az ohajtásomnak, hogy Kolozsvárra is, valamint hazánkban másol is, minden könyvtár teljesen rendezve és egészen nyitva legyen. Ismét felelt, megint álnév alatt, az unitárius koll. könyvtár védelmének örvé alatt valaki, gunyolódva, ferditve, személyeskedve. Nem is válaszoltam neki.

Kaptam ezután egy harmadik választ, ugyancsak álnév alatt, ezt az ev. ref. kollégium könyvtárának védelmére. Tele épével, meg azzal a váddal, hogy cikkelyem által halálosan vagyok ez intézet iránt, melynek növendéke voltam.

Hát én ezt a három választ bekötöttem és felküldöm Kudora Károlynak, a főntebb idézettek szerzőjének, hadd tegye el ő is e ledorongolások dokumentum gyűjteményét, hogy ha ir meg ő, vagy más erről a tárgyról, magyarázhassa meg azt is, hogy Magyarországon másfélezernyi könyvtár miért nem lehet nyitva: azért, mert ha valaki föl merész szólni, a közönyvűeknek teljesen nyilvánossá tételét sürgetvén, azt lehurrogatják.

GYALUI FARKAS.

A kolozsvári m. kir. fikepeze ünnepélye.

Kolozsvárt évek óta esemény számba megy a kolozsvári fikepeze önképzőkörének zár ünnepélye. Hogy a kolozsvári közönség mennyire érdekelt az ünnepélyekért, kitűnik onnan is, hogy a tegnapi délutáni nagy esőben is zafoltóságig töltött meg a nagy termet, — egyrésze pedig csak a folyosóról hallgatta a rendkívül jól sikerült előadást. A közönség nemcsak az esőnek tette ki magát, de megkelle küzdeni az eperjesi utca sár tengerével melynek sara évenként néhány centimeterrel, mindig nagyobb-nagyobb a városi tanács dícsőségére. Ez ünnepély egyuttal ünnepélye az önképzőkör derék elnöke Fáy József tárnának, ki nek fáradhatlan munkássága az önképzőkört évenként magasabb-magasabb színvonalra emeli. Dícsőségére válik Pál Ferencz

igazgatónak, — ki büszkén tekinthet az oly kitűnően vezetett intézet e tanulmányi ágának nagy sikereire és főleg ünnepélye a zenei rész megteremtője Boér Gergely zene-tanárnak, ki valóban bámulatra kelts sikert tud fölmutatni az ő fáradhatlan munkássága és rendkívül jeles gyakorlati tanítási rendszere által. Ez intézet növendékeinek legnagyobb része minden zenei előképés nélkül lép az intézetbe a rövid négy év alatt egy része mint képzett zenész lép ki az intézetből, — elvívén az országba minden felé — mint a zene apostolai — az az iránti szeretetét.

Igy keletkeznek mindenfelé a kitűnő dalkörök — és zenekörök, melyek annyira befolyanak a népkedély és a nép erkölcsének nemesítésére, valamint a magyar zene kultiválására. Nincs Magyarországon zenetanár, ki oly nagyhatással lenne a fent jelzett irányok tekintetében, mint Boér Gergely. S valóban az ily egyéneket kellene, hogy a kormány észre vegye — s így vagy amugy kitüntesse.

De szóljunk most már magáról az ünnepélyről. A jól összeállított műsor első pontja Gluck Imája volt, melyet a képezdei dalkör szépen adott elő Neubauer Elemér IV. éves hallgató orgona kísérete mellett. Aztán szintén Neubauer olvasta föl csinosan összeállított titkári jelentését. E jelentésből kitűnik, hogy Fazakas tanár mily helyes irányban s mily nagy eredménynyel vezeti az önképzőkört. Aztán Regrets Trió 24 hegedűn, harmoniumon és zongorán következett.

Bámulatra méltó precizitással ekezkváltak a nem könnyű darabot, s meglepő volt, hogy mily kitűnő zenei együtetiséggel játszott a 26 fiatal ember. A dalkör szépen adott elő egy néhány kedves magyar dalt. Dési Sándor jól szavalta el Vörösmarty szép líonkáját. Organuma igen kellemes szép lyrai. Neubauer Elemér, ki a zongora tanulást ez intézetben kezdte, nagy dologgal mérközött meg, Kalkbrenner Le-Fon (Scene-dramatique) című rendkívül nehéz darabját adván elő zongorán. E darab oly nehéz, hogy azt 8-10 évi tanulmány után is csak nagy nehezen lehet eljátszani.

Hogy vállalkozásával erejét nem becsülte felül, a közönség örömmel tapasztalta. Majdnem művészi játéka rendkívül nagy tapsot és éljenzédet aratott. Tehetségéhez szintén gratulálunk mi is.

Jól sikerültek a népdalok és csárdások is, melyet több hegedűn, nagy gordonon, klarineton és cimbalmon adtak elő.

Novák Ferencz értelmesen és szépen szavalta el Arany J. „Walesi bárdok” című költeményét. Aztán a dalkör meglehető szépen adta elő Kreutzer vasárnapi regg-jét.

A zóna polka (Ivancsicöl) zárta be a műsort, melyet, mint még más pontokat is, a közönség megújraozott.

Közma Ferencz kir. tanfelügyelő végül szép beszéddel zárta be az ünnepélyt, köszönetet mondva Boér Gergely tanárnak, köztányolva az ifjúság szorgalmát.

Boér Gergely ez ünnepélylyel ismét gyarapította azon kiváló érdemét, melyek már is országosan ismertek, s melyeket eléggé dícsérni nem lehet.

— Y.

AZ „ELLENZÉK” TÁRGYÁJA.

1895. május 8.

„A rettenetes Czár”.

Regény a rettenetes Iván korszakából.

KÉT KÖTETBEN.

Irta: Gróf A. K. Tolstoj.

Fordította Clare Filmore után: AMICA.

ELSŐ KÖTET.

XV.

A szertartás csókja.

(Folytatás.)

(30)

— Nagyon tisztelt vendégeim — mondta — nem illő, hogy akkor igyunk a háziasszony egészségeért, midőn ő maga ninosen jelen! Menj, bívd ide az asszonyodat, — mondá, az egyik szolgálóhoz fordulva — nagyra becsült vendégeinknek ő maga a saját kezével fogja szolgálni az italt.

— Helyes! helyes! — kiáltották az Opritchniki — a háziasszony jelenléte nélkül még a méhsőr is elveszíti az édességét! Nekünk percz mulva két szolgáló leánya kíséretében Eléna megjelent; egy arany tárcsát hozott melyen egyetlen egy éteket mint a tűz, de az Eléna arca nyugodt maradt. A férje és a Seryebryany jelenlétében nem félt a rettenetes hercegtől.

— Nem ő az, gondola Morozov.

— Viazemsky a földig hajította magát Eléna előtt és megcsókolta, de miután az időzlet hosszabban tartott, mint, a hogy a szokás kívánta, Eléna szembetűnő bosszúsággal fordult el.

— Nem, nem lehet ő — válaszolá Morozov.

— Viazemsky a földig hajította magát Eléna előtt és megcsókolta, de miután az időzlet hosszabban tartott, mint, a hogy a szokás kívánta, Eléna szembetűnő bosszúsággal fordult el.

— Nem, nem lehet ő — válaszolá Morozov.

— Viazemsky a földig hajította magát Eléna előtt és megcsókolta, de miután az időzlet hosszabban tartott, mint, a hogy a szokás kívánta, Eléna szembetűnő bosszúsággal fordult el.

— Nem, nem lehet ő — válaszolá Morozov.

— Viazemsky a földig hajította magát Eléna előtt és megcsókolta, de miután az időzlet hosszabban tartott, mint, a hogy a szokás kívánta, Eléna szembetűnő bosszúsággal fordult el.

— Nem, nem lehet ő — válaszolá Morozov.

— Viazemsky a földig hajította magát Eléna előtt és megcsókolta, de miután az időzlet hosszabban tartott, mint, a hogy a szokás kívánta, Eléna szembetűnő bosszúsággal fordult el.

— Nem, nem lehet ő — válaszolá Morozov.

Viazemski után több Opritchniki következett, a szokás kívánalma szerint mind földig hajoltak és azután megcsókolták Elénát. De Droosheena Andreito nem tudott a felesége arczán más kifejezést felfedezni — csak az undort. Azonban, egyszer vagy kétszer Eléna felemelte a hosszú szempilláit, és olyan tekintettel nézett körül a gyűlekezeten, melyben a várakozás a kétségbeeséssel volt vegyülve.

— Ő itt van! — gonpolt Morozov.

Hirtelen rettenetes rémület látszott az Eléna lelkét hirtelen elfoglalni. Szemei a férje tekintetével találkoztak, és hála a gondolat olvasásban való asszonyi tehetségének gyanította, hogy mi történik a férje lelkében. És érezte, hogy e szigorú mozdulatlan tekintet előtt kénytelen lesz Seryebryanyt megcsókolni a nélkül, hogy titkát el ne árulja. Seryebryanyval a kertben való találkozásának minden egyes részlete hirtelen feléledett az emlékezésben. Mostani borzasztó helyzete, az elkerülhetetlen eskü, Isten büntetésének látszott előtte azon bűnös találkozásért — és azon bűnös csókért. Erős reszketés fogta el.

— Rosszul éreztem magamat — dagdta — Droosheena Andreiteb, kérlek ments ki.

— Eléna, maradj ott ahol vagy — mondá Morozov hidegen — te most nem hagyhatst itt bennünket! Az hallhatatlan dolog volna; a szertartásnak végebe kell menni! — és átható tekintettel nézett a feleségére.

— De alig tudok a lábaimon állani — nyögte Eléna.

— Mit! — mondá Morozov, mintha az utolsó szavait nem hallotta volna — a hőség terhedre van! Eh, bolondság! Kérlek benneteket, ne hallgassatok a feleségemre, de sorjában közeledjétek hozzá. Ő még mindig gyermek, és ez az első ilyenféle fogadá-

sa. Hogy szenvedhetne a hőségől? Jöjjetek, jöjjetek, tisztelt vendégeim, arra kérlek titeket!

— De hol van Seryebryany — gonpolt Droosheena Andreiteb a társaságon körül nézést.

Hercegz Nikita Romanovitch az egyik oldalon állott. Nem kurtlta el a figyelmét, hogy Morozov miad figyelemmel nézte a feleségét, és mindenik vendégét aki ahoz közeledett. Az Eléna arczán levő félelmet és aggodalmát szintén látta. Nikita Romanovitch, aki mindig éles elméjű volt, midőn a lelkiismeretét tisztának érezte, mostan teljesen savarban volt.

Attól félt, hogy ha odamegy Elénához — int a többi, növelni fogja zavarát, és félt a következményektől ha a szertartásban való részvételt megtagadja. Ha titokban egy szót szólhatott volna Elénához, talán képes lett volna őt felbátorítani, és a megpróbáltatás elviselésére szükséges erőt önthetett volna beléje, de Eléna körül volt vére a vendégektől, és a férje minden mozdulatát nézte; valamint kellett tenni rögtön. Seryebryany oda ment, meghajította magát Eléna előtt, de nem tudta elhatározni, hogy mit tenni volna jobb, tekintetével találkozni, vagy szándékosan el kellene azt kerülni. Ez a habozás végzetes volt a hercegre. Eléna, a maga részéről nem volt képes a férje által számára elkészített gyötrelmet kiállani.

Eléna hitlen volt a férjéhez, de nem könnyelműségből, és nem érzelmekből a rossz-szaságból.

Csak azért csalta meg mert legelőbb is mindenek felett saját magát csalta, midőn azt gondolta, hogy Droosheena Andreiteb szeretni tudja. Midőn azon végzetes estén a kertben Seryebryanyhoz megvallotta, hogy őt még mindig szereti, e szavak önkénytelenül törtek ki az ajkairól; beszélt, a nélkül hogy szavait megválasztotta volna, és ha a

férje abban az időben mellette állott volna, ott helyt megvallott volna mindent neki.

Azon este óta lelkiismerete, sohasem szűnt meg őt kínozni; és azon feltűl Romanovitch Nikitát féltette a következményektől. Két ellenkező ösztön gyötörte a szívét; a férje lábaihoz kívánt borulni és bocsánatot kérni tőle és attól félt, hogy férjének a haragja Nikita Romanovitchra esnék. Ez a benső vívódás, ezek a gyötrelmek, a férje jellemének és jóindulatának a tudatával együtt, de ugyan azon időben törhetetlen szilárdságra minden iránt mi becsületét érinté, vallo-másának a következményeitől való rémületét növelték. Midőn a Seryebryany ajkai az ő ajkait érinték, egy reszketést, mintha a hideg ráta volna, tagjai rázkódtak és e szavak törtek ki az ajkairól:

— Szűz Mária, Isten anyja, könyörülj rajtam!

Morozov hallotta ezeket a szavakat.

— Oh, oh, — mondá — milyen különös dolog egy asszony egészsége! egy kis izgatottság és a vére tejjé változik, egy kicsit még több izgatottság és ezinte leesik a lábairól! De az semmi! Jertek tisztelt vendégeim, jertek közelebb!

Morozovnak sem a hangja, sem a modora nem változott a legkevésbé sem. Éppen olyan nyugodt, éppen olyan udvarias és éppen olyan előzékeny volt mostan, mint a mulatság kezdetén. Seryebryany nem tudta bizonyosan ha vajjon gyanította-e az ő titkát vagy nem.

Midőn a szertartásnak vége volt és Eléna a leányaitól támogatattva a saját lakosztályába vissza vonult, a vendégek a Morozov felszólítására ismét leültek az asztal mellé. Már késő volt. A bor hatása látszott a vendégekben és koronként az Opritchniki között különös szavakat lehet hallani.

(Folyt. köv.)

Kolozsvárt, hosszu-utca 2. sz. alatt.
1-8

Sz. 1990—1893.

416. (3—8)

Árverési hirdetmény.

Kolozsvár sz. kir. város árvászéke által ezennel közhirrre tetetik, hogy Aranka Károly hagyatékához tartozó, a kolozvári 5475. sz. tjkvben A 1. rend. 4695. hrsz. a. felvett Kómálalja-utca 3. sz. a. fekvő házastelek és szőlő 8000 frt kikiáltási ár mellett — nyilvános önkéntes árverésen — el fog adni, s annak az árvászék hivatali helyiségében leendő foganatosítására folyó évi Május hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki azon megjegyzéssel, hogy az árverési feltételek árverező biztos Vikol Kálmán árvászéki ülnök urnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvár sz. kir. város árvászéke 1893. évi április hó 29-én tartott üléséből.

LOSONCZY,
árvászéki elnök.

Cs. és kir. szabad.

ADRIAI BIZTOSÍTÓ TÁRSULAT.

Alapított 1838. évben.

Intéző: **Báró Podmanitzky Frigyes** valós. belső titkos tanácsos.

— Vagyonbiztonsági tőke: 33 millió forint —

Hazánkban működő legrégibb társulatok egyike; 55 évi fennállása óta kerek **Egyszázhatvan millió** forintot fizetett ki kártérítések fejében.

BIZTOSÍT.

Az emberek életére, előrés és halál esetére; kihalás és életjáradékokra.

Tűz és villámcsapások, valamint robbanás által okozott károk ellen.

Jég okozta károk ellen.

Balesetek ellen.

Értékszallítmányok biztosítása

a legjutányosabb díjak mellett.

Előforduló károk azonnal liquidáltak és pontosan fizetettek.

A cs. és kir. szabad. „Adriai Biztosító Társulat” Erdélyrészi Vezérügynöksége Kolozsvárt.

420. (1—6)

Vezérügynök:

SZEKULA ÁKOS.

Titkár helyettes:

Gróf Teleky László.

Főkönyveszet titkár:

Magyarossy.

„THE GRESHAM” életbiztosító társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest, Ferencz-
József-tér 5.—6.

a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Giselstrasse 1.
szám alatt

a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. június 30-án Frk. 117,550.797.—

Evi bevétel biztosítások és kamatból

1891. június hó 30-án 20,725.259.—

Kifizetések biztosítási és járadéki szer-

ződések s visszavásárlások stb. után

a társaság fennállása óta (1848.) 249,311.449.—

A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő

alatt a társaságnál 61,372.000.—

értékig nyújtattak be ajánlatok, mi

által a társaság fennállása óta be-

nyújtott ajánlatok összértéke 1,728,184.555.—

értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, me-

lyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá aján-

latokkal, díjmentesen szolgálnak Erdély minden nagyobb

városában az ügynök urak és az **erdélyi vezérügy-**

nökség Kolozsvárt, belsőkép-utca 5., 7. sz.

53. (30—x)

50 év óta sikerrel használtatik.

Szeplőket és májfoltokat, valamint az összes

bőrítési talanságokat eltávolít biztosan az

ESZÉKI SPITZER KENŐCS

és az

ESZÉKI SALVATOR SZAPPAN.

Valódi minőségben csak a

DIENES J. C.-féle gyógyszerárban.

Eszéken, Felsőváros.

1 tégely Spitzer kenőcs 35 kr.
1 üveg mosdóvíz 40 kr.
1 darab Salvator szappan 50 kr.
1 doboz Lyoni rizspor 3 színben 50 kr. és 1 frt.

Figyelmeztetés. Csak akkor valódi, ha fenti törvényi-
leg beiktatott védjeggyel el van látva és kérik a t. cz. közön-
ség csakis Dienes-féle Eszéki kenőt és szappant kérni és
elfogadni. 287. (10—12)

Új cipő-raktár

a „Központi áruraktár”-ban, a posta-palota mellett, Belhid-utca 24. szám,
versenyárban kapható:

Czipő árjegyzék:

1 pár női félczipő chevreaux bór 1 frt 90 krtól 2 frt 80 krig
1 pár női félczipő házi 90 krtól 1 frt 80 krig
1 pár férfi bór czugos czipő 3 frttől 6 frtig
1 pár női bór czugos czipő 3 frt 10 krtól 5 frt 80 krig
1 pár gyermek bór czipő 50 krtól 1 frt 80 krig
1 pár leány bór czipő gombos vagy czugos 1 frt 30 krtól 2 frt 80 krig

Vegyes árjegyzék:

Egy férfi kemény kalap 1 frt 90 krtól 4 frtig
Egy férfi puha kalap 90 krtól 1 frt 80 krig
Egy fin kalap 80 krtól 1 frt 40 krig
Egy férfi ing színes és fehér 60 krtól 2 frt 20 krig
Egy fin ing színes és fehér 50 krtól 1 frt 30 krig
Egy album 80 krtól 12 frt 50 krig
Egy varró neccaire berendezve 80 krtól 8 frt 50 krig
Egy pár virágtartó 2 frt 20 krtól 12 frt 50 krig
Egy darab hajkefe 15 krtól 1 frt 50 krig
Egy darab ruhakefe 20 krtól 3 frt 50 krig
Egy üveg E. Atkinson illatszer 06 krtól 60 krig
Egy üveg Lohse gyógyvírág 1 frt 20 kr
Egy üveg Lobse gyógyvírág 1 frt 30 kr
Egy porcellán doboz Tren Naglich fogpaszta 60 kr
Egy üveg Brillantin 65 kr

Egy fél rud „Dr Spitzer” valódi eszéki szappan 25 kr
Egy üveg „Dr Spitzer” valódi eszéki viz 40 kr
Egy tégely „n” „n” „n” kenőcs 80 kr
Egy doboz „n” „n” „n” rizspor 40 kr
Egy 4 kerekű gyermek kosár 5 frt 40 krtól 18 frt 50 kr

Kézműáru árjegyzék:

1 méter francia karton és voil 20 krtól 38 krig
1 „n” „n” batist 45 krtól 50 krig
1 „n” „n” atlasz satin 50 krtól 60 krig
1 „n” sifon és gyolcs 20 krtól 90 krig
1 „n” női ruhakelme legújabb divat 90—110 cm széles 38 krtól 1 frt 40 krig
1 „n” futószőnyeg 24 krtól 1 frt 45 krig

A fenti cikkek kivétel kaphatók nagyon jutányos árban Lefoche Lankaster és Flober fegyverek revolverek 1 vagy 2 csövű pisztolyok plaid és nadrágszjak vadásztáskák fegyvertöltények uti faladák kézi bórondók oldal vagy kézi utitáskák

Nyakkendőkből gyári raktár.

Ezzel ajánlom az Orbán kávéház melletti üzletemet a főtéren, a belmagyarutcai Budapesti bazáromat és Deési főközfizetemet a Tüzes Karácsonyi házban

A nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses pártfogásába ajánlom magam

394. (4—50)

KOHN LAJOS. vez. a.

Kapható valódi francia chevreaux bór gombos és fűző czipő.

Eladó fűszer-üzlethez szükséges két berendezés teljes felszereléssel.

Értekezhetni:
Bojáki Sándor
fűszerkereskedőnél,
Benigni-palota.
385. (5—10)

Tisztán kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.
Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb
pénzüntézet a világon.
Biztosítéki alapja
907 millió
frank.

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.

Biztosít
ember életet
legkülönbözőbb és leg-
előnyösebb
módozatok szerint.
Prospektusokkal és tittezesebb felvilágo-
sítással szolgál az
Erdélyrészi aligazgatóság
Kolozsvárt, Belhid-utca 16. sz. alatt.

A belközép-utca 51. szám alatt van 2 szoba kiadó.

Sok butor,
korcsma-berendezés,
egy zongora,
6 darab katona-szekér eladó.

421. (1—1)

ÚJ ÜZLETNYITÁS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint a „Király és Császár” cég megszűntével,

saját „CSÁSZÁR DÁVID” cégem alatt
főter 23. szám (Iparos-palota)

egy egészen újonnan berendezett és teljesen új
árukkal ellátott

DIVAT-SZÖVET- ÉS KÉZMŰ-ÁRU ÜZLETET
nyitottam.

Raktáromon szép választékban található:

fekete és színes selyem kelmék, fekete és színes ruha-kelmék,
Atlas Satinok, Toille, Batist és Cretonok. vászon, chiffon asz-
talneműek, Zephir, Guari, eső- és napernyők, kesztyűk, szalagok,
Miederek, diszek minden kivitelben.

Paplan selymek és Ciotok és sok itt elő
nem sorolt cikkek.

Kérve a nagyérdemű közönség szives pártfogását, vagyok
tiszteltteljes szolgálja:

337. (6—10)

CSÁSZÁR DÁVID.

ÚJ ÜZLETNYITÁS!



FRISS GAZDASÁGI, VETEMÉNY- és VIRÁG-MAGVAK KAPHATÓK

TAUFFER FERENCZ UTÓDÁNÁL,
Kolozsvárt, belközép-utca 6.

Raktáron vannak még: Ekék, boronák, cséplőgépek, rosták, Trieurök és más gazdasági gépek.

Olcsó gabona-zsákok.

304. (14—x)

